

22. APR. 1925

Imprimat legal

CALIFORNIA

UMOR ȘI

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI
SIBIU
Str. Școalei de înot Nr. 8-10.

Omnia
Bibliotheca Universitatis
Cluj

PATIMI

Acum vr'o două mii de ani
Pe muntele din Ghetsemani
Indurerat Cristos cerea
Tărie Domnului să-i dea
Și implora cerescul scut
Căci sfântul Om a prevăzut
Trădări și șovăeli l'a-i săi
Și rea cânie 'n farisei.

Vânzându-l Iuda pe arginți,
Prin chinuri mari și suferinți
Pe cruce-atunci l'au răstignit
Și l'au scuipat și huiduit,
Dar când credeau că-i îngropat
Strălucitor a înviat.

Arginții azi sunt devalvați
Iar noi privim îndurerați
Cum stau, pândind cu poftă crudă,
La tot prilejul câte-o Iudă
Căci jidovii s'au înmulțit
Caiafele ne-au năpădit
Și milioanele de-arginți
Sunt prețul multor conștiinți.

TEPELUȘ.

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR
SIBIIU
Str. Școlii de Înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

INVIERE

Salut, zeiță dalbă, slăvită primăvară,
Natura adormită prin tine 'nvie iară,
Invie versul tinăr pe-atâtea lire sparte,
Și brazdele se'nșiră ca versurile 'n carte,
Invie blândul freamăt al codrului bătrân,
Nădejdea 'nvie 'n pieptul sărmanului Român.

Și numai tu, învinsă de plictiseală, caști, —
Ridică-te o Muză, că vin sfintele Paști
Sunt paștile credinții, sunt Paștile 'noirei
Sunt Paștile cu visul împroprietăririi . . .
Prin ele dreptul nostru măreț se 'nalță 'n tron,
Samsarul pune baza la noul milion
Și 'n timp ce obidiții în lacrimi moaie Pasca
Pe țărmi de mare-albastră se plimbă Că-
[lineasca.

O Paști cu ouă roșii, cu mielul și cu cașu
Voi îl găsiți profesor pe domnul Mitiu Floașiu,
Impodobiți pridvorul lui Preda cu ghirlande
Pe Tincu și Harșianu îi primeniți cu glande
Dați sevă lui Disescu aprinsă să s'asmuțe,
Că-aleargă oratorul nebun după maimuțe...

O Paști, ce-ați rupt pecetea mormântului
[de piatră
Aflați acum Sibiiul cu românească vatră
Căci fiecă magistru și fiecă netot
A căpătat în preajma orașului un lot,
Ca mâne, subsemnatul, uitându-și de condei,
Va prinde târnăcopul să-și sape un bordei,
Va pune troscot verde și stevie pe muchi,
Va face loc într'ânsul blajinilor păduchi
Iar de desupt va scoate purcelul să-l des-
[mierde,

Cânta-va haiducește în zori din frunză verde,
Va prinde în crăcană ceaunul de verigă
Și scăpărând amnarul, va face mămăligă,
Și'n vreme ce vecinii vor atârna la vorbă
Le-o șterpeli cocoșul, ca să-l mănânce
[ciorbă...

Cu ochii la palatul nababilor întorși
Va strânge cocoloșul și va sorbi din borș...
Așa e când vecinii de rost își înțeleg
Când cei cari se aseamăn' de-oparte se aleg;
Înțelegând această concepție înaltă,
Comisiunea noastră așează laolaltă
Pe cei cari niciodată nu-și caută pricină,
Iacându-i ca să aibe aceiași miezuină.

A dat lui Tavi Goga, poetul cu elan
Un loc de casă-alături de sfântul popa Man,
Iar lui Ion Soricu i-au dat cu toții sfatu
Un loc să-și ia alături de Nicolae Bratu,
Și, cum au totdeauna principii unisone
L'a pus pe Tăbăcaru alături de Vladone,
Pe Boiu-l puse-alături de Ionescu Nae
Să poată să-și consume a dragostei vâpae,

Dimitrie Câmpeanu cu râvnă a luptat
Și lângă Preasfințitul un loc a căpătat;
Iar preotul Dăncilă, precum cu toții știm,
Primi un loc alături de popa Serafim,
A pus lângă Ghițescu pe domnul Vătășan
Și lângă Monu Bratu pe vașnicul Măgean
Pe Fruma, fiindcă are în toate un temeii,
Il puse față 'n față cu domnul I. Matei,
Și pentru ca să fie de-apururi împăcal
În dreapta lui pe Andrea cu loc l'au așezat.

Lui Onisifor Soră îi dară locu 'n trup
 Cu bunul lui prieten, cu avocatul Cup
 Și lângă lița Nuța îl puseră pe Roci —
 Să-și termine discursul cu lugeri și boboci,
 Pe Dr. Vill alături de Chenderes l'a pus
 Virgil Muntean în preajma lui Preda fu adus,
 În fața popei Borzea stă preotul Togan,
 Pe Ieronim Stoichiță alături de Muntean,
 Urmând cu îndârjire pârdaunica marșrută
 A pus pe Dr. Beu pe lângă cei o sută.

Iar pe Vasile Goldiș, ca om tivilichiu
 L'a așezat cu casa în fața lui Maniu
 Ba chiar lui domnul Iorga i-a dat la noi un loc
 Având vecini pe Lupu și generalul Cioc,
 Lângă Goron e văru Proșteanu cu arcușu,
 Iar cu Lăpădătescu stă față 'n față Gușu,
 Spre Rășinar, la punctul unde să 'ncepe lunca
 E Delia Olariu și cu Constanța Dunca,
 Stă Piso Eugeniu alături de Crăsnaru
 În mângăeri de frate să-și stâmpere amaru
 Iar lângă pușcăria cu drugii grei de fier
 Ca orice om de bine zidește Lerui-Ler.

O Paști mântuitoare de postul lung și crud,
 Precum înfrățiți larva cu frunza de pe dud,
 Cum înfrățiți cu nasul parfumul dela floare,
 Ați înfrățit cohorta de inimi iubitoare...

Ca mâne-i văd cu gesturi și atitudini stranii
 Cum trec cu comentarul prin sfintele grijanii,
 La loc vor pune sfinții în vechiul calendar,
 Vor trece în reviste icoane și altar,
 La dâșii o să'nvie Cristos de mij de ori
 Cocoșu 'n Rai pe poartă cânta-va de cu zori
 Și cum Românul nostru e prieten cu amaru
 Mă tem că Dumnezeii s'or răsturna cu caru...

Imprăștiind vanghelii, aprinși vor peroră
 De chiar Doboii Dită se va cutremura.
 O, Dită, purtătorul de răs și voe bună
 Doar el mai dă acuma ceva pe-a mea minciună,
 La el îmi e nădejdea un pol să împrumut
 Mă duc! Tu primăvară senină te salut.

LERUI-LER.

Din filosofia lui Amnar

Râde înainte, chiar și dacă
 inima îi scuipe venin, pentru că
 lumea judecă după față, nu
 nu după inima omului.

*

Orbului degeaba îi spui că
 s'a făcut ziua.

*

Despre cineva, care cu foar-
 menii se poartă ca cu vitele se
 zice că: e politicos ca gardul.

*

Cine are mîntea întreagă în
 cearta altora nu se bagă.

*

Când se joacă măgarii îm-
 preună se strică vremea cea
 bună.

*

Schiopătarea oilor guvena-
 mentale, bucuria lupilor țărăniști.

*

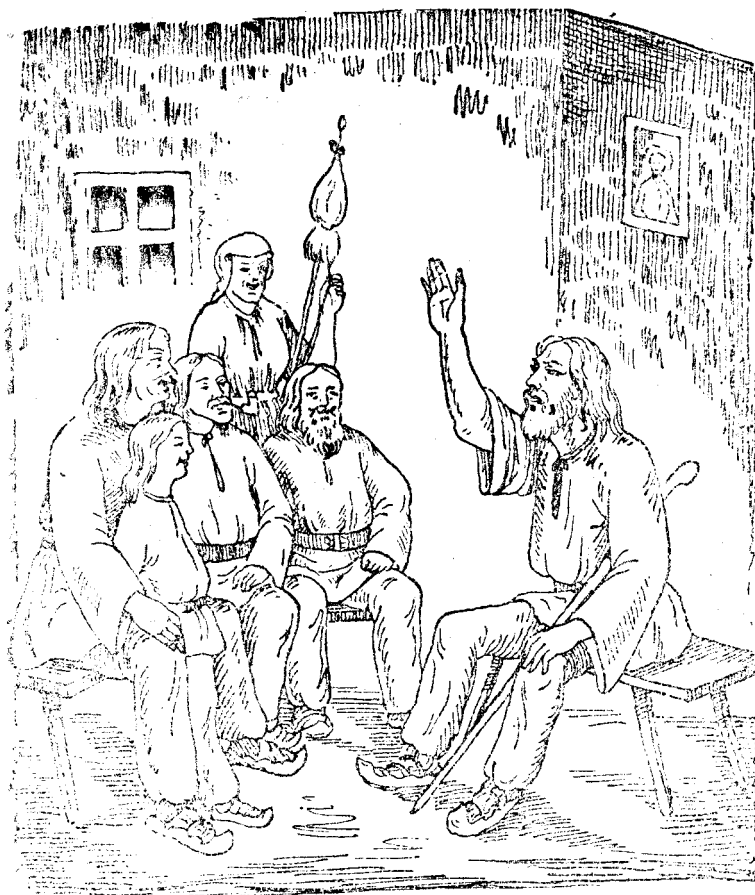
Prostia și nerozia se rudesc
 cu nebunia.

*

Păcat de răcitură gurii atunci
 când vezi că nu îți se trece
 vorba.

*

Din mere pădurețe nu poți
 scoate must dulce.

Stan Pătitul.

În copilăria mea prin Sibiu, nu vedeai calugari, fiindcă pe atunci calugării trebuiau să șază la mânăstire, iar mânăstiri gr. or. nu numai în Sibiu, ci în toată Transilvania nu se aflau. Calugări cu mânăstire aveau pe atunci numai Blăjenii. Azi, de multa buruiană a celibitorilor, și 'n Blaj au degenerat calugării cu desăvârșire, și cei doi calugări, care se mai hrănesc în Blaj din fărmiturile, ce cad de pe masa celibitorilor, nu-s altceva, decât niște ciuhe contra lacustelor, de care se tem celibii, că ar putea ataca fondul Basiliților.

Ca să nu lungesc vorba — în copilăria mea, — oamenii cu păcate grele se spovedeau numai la calugări, în credința, că numai aceștia pot mântui de păcate

grele. Apoi pe atunci Dr. Coltor și Dr. Haleluia nu erau în Blaj, și oamenii credeau, că calugărul, fie unit ori neunit, înaintea lui Dumnezeu e tot un drac!

Așa, în lipsa de calugari neuniți în Sibiu, și credincioșii neuniți, având păcate grele, alergau în păsimesi, din mari depărtări, la Blaj, ca să se spovedească la calugării de-acolo.

Doi Mărgineni din părțile Sibiului, și totatăția hoți vestiți, încă s'au dus odată, ca să-și spovedească păcatele la calugării din Blaj. Primul hoț a mărturisit în spovedanie, între altele, că a furat 10 cai. Calugărul spoveditor, pentru o mică taxă, l'a mântuit de păcat impunându-i de canon; Să facă un maslu cu 7 popi, să dea 7 liturghii la 7 bi-

serici, și 'n 7 Vineri să zică de 7 ori ocinașile, făcând 77 de matanii!

Intrând al doilea Mărginean la calugar, a mărturisit, că a furat 5 cai. Urmarea naturală ar fi fost, ca acesta să capete, întru iertarea păcatelor, numai jumătate din canonul dictat Mărgineanului, care furase zece cai, și adevă să facă o jumătate de maslu, cu trei și jumătate popi; să dea la trei și jumătate biserici trei și jumătate liturghii; și 'n trei și jumătate Vineri să zică trei și jumătate ocinași, făcând treizecișiopt și o jumătate de matanii, dar un astfel de canon, și 'n creeri calugărești, a întâmpinat o contradicere canonică.

Ce a făcut deci calugarul, ca să nu apară neconsecvent? — a zis cătră Mărginean: Fatul meu, dute și mai fură 5 cai și apoi fă un maslu cu 7 popi, da 7 liturghii la 7 biserici, în 7 Vineri zi de 7 ori ocinașile, făcând 77 matanii, și Dumnezeu draguțul îți va ierta păcatele!

Lele și-oi să mor

Nu e apă nici lumină
Pivnița de vânt e plină
Lele și-oi să mor

Iar papucii tăi, încalte
Au acum tocuri înalte
Lele și-oi să mor.

Nea Vintilă și gealații-i
Ne cer... alte declarații
Zău lelițo mor.

Să mai vezi cum bate toba
Cum ne suflă garderoba
Domnul pricipitor.

Ne omoară tembelismul
Sărăcia, și cubismul
Lele fugi că mor,

Aș muri chiar cu plăcere
Da 'ngropatu-i o avere
Lele nu mai mor!

Nae Bondoc.

Stan vorbălungă

despre tragerea la sorți a loturilor de casă

In marginea dela Săbii
Te-astept lotule ca să vii,
Din tată 'n moș, din moș 'n neam
Te-astept lotule să te am.

(Cântec de om năcăjit.)

S'a început, oameni buni, tragerea pe sfoară la sorți a loturilor de casa din Sibiu. Mai întâiu tragerea s'a început dela coadă în loc de cap, deacea prima zi a mers lumea cu capul înapoi.

Tragerea s'a făcut pe categorii, adecă ceice au apucat să arunce în urnă bilete sunt prima categorie, iar ceice au aruncat câte două bilete deodată sunt în fruntea categoriei.

Biletele rămase în urnă nu s'au mai urnit.

O altă categorie este cea a greilor, dela 80 kilograme în sus. Aceștia au tras a doua zi.

Mai sunt apoi categoria celor ce au pierdut două zile de geaba, celor amânați, reformați, concediați pentru alte vremuri, categoria celor ce mai trag nadejdea de coadă și categoria celor cari nu sunt în nici una din categoriile de mai sus.

Tragerea se face din două urne, una văzută și una nevăzută. Biletele mai mari eșiau mai curând decât cartoanele.

In caz de larmă și de proteste în sală, sala era să fie evacuată cu armata. Fiind însă și armată în sală era să se aducă o altă armată care să evacueze ar-

mata așa ca era să se facă maneguri pentru evacuarea armatei în timp de pace.

Loturile care mai sunt se vor trage la sorți de câteori s'au întocmit și tablourile.

Publicul va trebui să vină cu mâncare de acasă ca să aștepte zile întregi tragerea. O delegație se va îngriji ca din oră în oră să se anunțe comisia.

In fine ziua 1-a de tragere va rămânea istorică pentru ceice au pierdut și ziua a doua.

Intrebări calicești cu răspunsuri românești

— De ce s'a întâmplat catastrofa de cale ferată dela Moșoia?

— Pentrucă la Vintileanca a fost odată și acum nu mai putea fi în acelaș loc.

*

— De ce căile ferate nu luminează vagoanele?

— Fac economii. Folosesc gratuit ziua soarele și noaptea luna și stelele.

*

— De ce opoziția nu ia parte la votarea legilor?

— Ca să-i lase în pace liberalii, atunci când vor fi ei la cârmă.

*

— Când va arde lumina electrică din Avrig?

— Când se va împrumuta cu ceva rânduială dela Tălmăcel.

*

— De ce nu se clădește pentru școala normală din Avrig?

— N'a murit încă unchiul său din America, ca să moștenească, și nu și-a găsit încă sacul, petecul.

*

— Dar cum stă consumul din Avrig?

— Stă rău săracul, s'a îmbolnăvit de diurne prea dese și a trebuit să i-se opereze picioarele, iar acum în timpul din urmă a început să miroase dela cap

Urzică Scandalografescu

despre povestea dela Reghin

Calătorind în luna trecută cu trăsura către Reghin pe drum am ajuns o altă trăsura c'un cal, în care ședeau doi inși. Cărașul meu mi-a zis atunci: Ea uita-te nițel domnule, la acei doi călători din trăsura aceia c'un cal, apoi să-ți povestesc eu cine-s aceia!

Eu așa am făcut, și trecând apoi înaintea acelor doi călători, cărașul meu mi-a zis: «Vezi domnule, în căruța aceia c'un cal călătorește un ungar c'un român la Reghin. Ungurul e celce șede în stânga. Căruța e a ungurului, calul al românului. Ungurul acela, acum, 20 de ani era un mare bogătan. Calătorea în hinteiu cu patru cai, ca patru bălauri, de cugetai, că nici nu atinge pământul, și la români nu se uita, decât când da cu biciul în ei. Acum vezi domnule, ce a ajuns? Numai căruța aceia, la care trage calul românului, și ceva puțină moșie mai are».

Cocia separată, cu care ungurul în alianță dublă cu românul, călătorea către Re-

ghin, era unică în felul său. La căruța ungurului o singură roată se părea, că și-a mai păstrat cu scumpătate încălțăminte de fer, celelalte trei umblau desculțe. Nu știu care din toate cele patru roate se vâeta amar de apăsătura osiei, sau că pătimea de dureri e stomac. Loitrele căruții, în părțile nerupte, sau nemâncate de cari, erau bine conservate. Leuci erau numai două, cele dinainte, semn că cele dinapoi lipsesc, sau sunt numai un lux.

La cocie trăgea un cal breaz, care dupăcum povestesc bătrânii, odinioară a avut patru picioare!

Breazul trăgea la cocie pe de-o parte, oiștea pe de cealaltă. Și norocul, că breazul de ochiul cel drept era scut la vedere, și nu știa de unde vin dese lovături, ce oiștea i le da mereu peste picioare!

Ungurul șede cu românul pe o scândură așezată pe loitrele tronului, și când scândura răsfațată scăpata mai d'un cap, mai de cela-

lalt de pe loitra, să fi văzut pe călători în ce harmonie cerească își făceau unul altuia concesii, și-și așezau scândura sub șezământ!

Ungurul ținea o pipă, românul țeva pipei întoarsă în gura. Amândoi fumau adeca, dar fum nu se vedea!

Se vede că, precum s'a aflat praf de pușcă fără fum, așa a aflat oarecine în România tabac, pe care pipându-l nu face fum!

Breazul trăgea încet, dar barbătește, și bătea din cap, ca și când n'ar fi mulțămît cu regimul actual. Ar fi tras el poate și mai iute, dacă nu s'ar fi temut, că căruța nu se va putea ținea de el.

Ajungând în capul Reghinului, am zis către cărașul meu să tragă la o parte a drumului, și să stea locului, până ce vor sosi și cei cu trenul separat.

Au sosit într'un târziu și aceștia. Eu m'am mai uitat odată deamăruntul la ei, apoi mi-am văzut de treaba.

Ce au făcut ungurul cu românul și cu breazul în Reghin? Mers-au acolo pentru înfrățirea proiectată prin pactul dela Ciucea sau pentru răsplata pentru ostănelile electorale. Și plecat-au de acolo cu trenul lor separat către București ca să ceară drepturi și favoruri pe care, după părerea bardului dela Ciucea, un stat onorabil trebuie să le acorde. și cu ce pompă au fost primiți în București asta n'o știu!

Atâta e însă sigur, că acel român săracind în urma greutăților publice până la desăvârșite, au devenit frați de cruce!

Vivat sequens!

Intre gospodine

— Vezi să nu dea laptele în foc!

— N'avea grije de asta. Vezi tu mai bine de plătește laptăreasa, ca să nu ne ia laptele de pe foc.

O idilă în bucătărie

O privesc cu frică
Mereu pe pisică,
Ce mai boboroață
Oare'mi plănuește
Pisicuța hoață?
Zi, Doamne ferește!
Când e ca maimuța
Care se dă huța
Pe-o creangă de pom,
Când 'mi-ese 'nainte
Și pupă cuminte
Laba mea de om,
Simțind se 'nfelege
C'al Naturi's rege,
Și ce-ordon eu 'i lege.
Dar iat-o îndată
Ca al mărei val, —
Tlgru de Bengal, —
Sburând peste mine
Ca o rândunea,
Spre-a sdrobi'n ruine
Trei cești de cafea!
Explică-mi mie
Ciudata schimbare,
Cititori vă rog,
Fiindcă deși's tare
In psihologie,

Nu's piscolog!
Domnișoară Miau,
M'at înebunit
Câmpii o să-i iau
Pân'să te mărit!

Miki'i căfeluș,
Miau, precum se știe,
Pisica sglobie
Ce descriu acuş;
Ambii au culcuș
In bucătărie,
Deosebit, firește,
Căci moralicește
Vreau copii-a'i crește.

Și Miki și Miau
Deasemenea au
Câte-o farfurie
Din care beau apă
Și de unde papă.
Miki e-un căfel
Leneș și tembel,
Distins, dar nărod.
Pe când Miau e'n veci
Vibrând ca sub arme,
Gata tot să sfarme.
Miau, când Miki doarme
O cauți prin beci
Și-o găsești în pod.

Caractere deci
Ce's la antipod.
In căsnicii, zău,
Vedem și mai rău,
Și'n vremea bunichi
Tot așa a fost.
Și iată cum Miki,
Care e flăcău,
Frumușel dar prost,
Ciocoi, nu țaran,
Pudel Pomeran,
Se 'ntâmplă 'n loc ca să
In propria'i rasă
Să-și cate mireasă,
Se 'ndrăgi lulea
De Miau. Da, de ea!

Dar, decât Adam
Tot Eva'i mai tare.
Fără încetare
Miki tot cuvântă:
„Mir-mir” și „ham ham”
Probabil îl cântă
Un epitalam.
Dar când el suspină
Ș'ostează din bot,
Din strachina'i plină
Miau mănâncă tot.
Proverbul francez
Vedeți care miez:
„Qui s'aiment...”

strachină!*

Ia dacă cârtește
Și bietul căfel
Se linge pe buze, —
Ea, în loc de scuze,
Miorlăind spre el
Crunț se năpustește,
Și Miau, psihoața,
Ii sgârâie fața;
Și, moldovenește,
Apoi îl *stuchește*.

Miki, Miki dragă,
Nu mai e de șagă,
Nu fii prost catâr,
Renunță l'acest
Trist amor funest,
Lasă-te de flirt,
De ham-ham, mir-mir,
Te consiliez.
Căci altfel la birt
Să te abonez
Mie nu-mi dă mâna,
Iar Miau cu-anasănu
Va continua
A rechiziționa
Porțioara ta.
Ș'o s'ajungi, băete,
Sfrijită stafidă:
Nu te'ncrede 'n fete
Și'n Miau cea perfidă;
Caută-ți îndată
Altă adorată,
Idol și fetiș,
Tot din al tău neam,
Căfelușă castă.

Nu vezi cum prin geam
Se uită furios,
Când Miau — proasta
glumă —
Dejunu'ți consumă,
Și calm o adastă
Sus p'acoperiș
Motanul vecin

S'o ceară nevastă?
O să zic „amin“
Și o să i-o dau,
Miki, deci, stai bine,
Că nu-i pentru tine
Domnișoara Miau!

GEORGE RANETTI.

Sărmanul câne

— Femeia. Vai de mine bărbate, ce să mă fac, M'a mușcat cânele de picior și mi-e teamă să nu fie turbat...

— Bărbatul: Nu cred să fie fost turbat, dar acum cu siguranță că o să turbe după ce te-a mușcat pe tine.

Epigrame

Unui antisemit.

Incepuși să măsurî cinstea
Cu metru, — ca fariseii
Și pe cinste faci acasă
Grele-afaceri cu ovreii.

Aceluiași.

«Jos Jidanii» strigi întruna
Pe la birturi cu creștinii
Insa când le vezi arginții
Strângi de gât pe toți Români.

Unui îmbogățit.

Crezi că cinstea-i o valută
Să se urce și să scada?
De-o contești așa de lesne
Când discuți aprins pe stradă.

Unui vânător de zestre.

Spuî că este orb amorul
Când fetița te iubește,
Dar eu cred că zestrea fetii
Tot mai tare te orbește.

Unei femei.

Poezie e femeia
Când o vezi doar pe hârtie
Insa când o ai acasă.
Proză e, — nu poezie.

Unui filozof.

Zici că lângă-o femeie
Stai, par'c'ai văzut stafia,
Uiți pe semne că femeia
Ucide filozofia.

Unei fetițe.

Sărutând un ou de puică,
— Prin vopseaua de pe gură

Ai făcut pe loc să fie
Oul roșu din natură.

Multora.

Celace n'o să se poată
Sunt pe lume lucruri trei:
Râs la soacră, plâns la gâde
Și credință la femei.

Femellor.

Barbatul pentru-o femeie
E-un roman care-l cetește
Dar care n'o mai atrage
După ce îl isprăvește.

Acelorași.

De 'nviere pe-o femeie,
Ori că ninge, ori că plouă,
O înalță «sufletește»
Numai o rochie nouă.

LICĂ CHITARISTUL.

Ce e femeia ?

(Definiția dată de reprezentanții
sexului urât). Omul și părereai:

Avocatul: Un proces foarte în-
[curcat...

Medicul: O boală veche și grea...

Preotul: Binecuvântarea și bles-
[temul lui D-zeu...

Astrologul: E soarele cu dinți...

Filozoful: E totul și nimic!..

Istoricul: E istoria cea mai în-
[călcită...

Negustorul: O marfă rentabilă...

Inginerul: Un teren nemăsurat..

Măcelarul: Carne, amestecată
[cu... oase...

Hamalul: E povara cea mai grea...

Ofițerul: Un câmp strategic...

Grădinarul: E trandafirul care
[vestejește...

Prozaicul: E un diavol încarnat...

Poetul: E un înger care visează...

Bancherul: E o monedă cu 2 fețe...

Săracul: E fudulia bogatului...

Bogatul: E o sărăcie goală...

Cel mai efin „Menu“

- 1) Prăjim răbdările.
- 2) Frigem necazurile.
- 3) Părlim tristețea.
- 4) Facem ochi dulci veseliei.
- 5) Punem pofta în cui.
- 6) Ne ungem cu grăsimea spe-
[ranței.
- 7) Ne lingem pe buze.
8. Sorbim paharul nădejdei.
- 9) Gustăm din amărăciunea vre-
mei.
- 10) Ne scobim în dinți.

Maximilian.

Povești țărănești despre hoțiile domnești.

Sa îți povestesc niște hoții domnești:

Acum câțiva ani intră un domn îmbrăcat în haine scumpe într'o prăvălie de aurării, petri scumpe și argintării din București, și-și alege multe lucruri scumpe în preț de 20,000 franci. După ce i s'au pachetat toate, zice domnul către negustor se trimite p'un încrezut al său cu lucrurile cumparate la hotel, unde va lua prețul în primire. Negustorul așa face. Ajungând în hotel, domnul ia lucrurile în primire, le pune în fața concredutului într'un dulap, închide dulapul, și intră în odaia vecină. Incredutul negustorului rămâne lângă dulapul cu prețioasele și așteaptă un pătrar de oră, așteaptă o jumătate de oră, dar nime nu mai vine cu paralele. Deschide ușa dela

odaia în care a intrat domnul — nu-i nime. Deschide dulapul, în care s'au pus prețioasele, da în stânga, până-ce în urmă vede în zidul de care răzima dulapul o spartură, prin care domul luase deja prețioasele, frunză 'n buză și lumea 'n cap!

*

Tot în București sta deodată o birjă frumoasă dinaintea unei asemenea prăvălii de aurării petrii scumpe și argintării, din birjă se pogoară o boereasă, după aceasta o doică cu un copil în brațe și intră în prăvălie. Aici își alege boereasa scumpeturi în preț de 10,000 franci și zicând către doică s'o aștepte cu copilul în prăvălie până ce va aduce paralele, ia lucrurile cumparate cu sine, se suie 'n birjă și dute. Doica rămâne cu copilul în prăvălie și

preste câteva minute întreba pe negustor, unde-i un oa-recare loc, al cărui nume nu miroase bine? Negustorul da doicei o cheie la mână, îi arată locul cerut, iar doica punând copilul frumos și coperidu-l bine pu'n divan, se duce și nu mai vine, ca și boereasa.

Negustorul așteaptă, așteaptă, dar nici boereasa nici doica nu mai vine. În fine negustorul se duce la divan, descopere copilul, și ce vad ochii lui: o păpușă înfășată.

*

Pe stradele Iașilor trecea acum câțiva ani o trăsură nobilă, trasă de doi armăsari negrii, la ochii tuturor.

Nime nu știa a cui e trăsura. Se zicea numai, ca e a unui baron strein. Intr'o zi se oprește acea trăsura dinaintea unei prăvălii de juvaericele sau de aurării pietrii scumpe și altele. Din trăsura se coboară baronul cu baroneasa și amândoi intră în prăvălie. Baronul nu vorbea nici o limbă cunoscută 'n Iași, baroneasa însă vorbea românește franțuzește și englezește. Din cauza asta a târguit numai baroneasa cu negustorul, și-a ales o mulțime de lucruri scumpe, le-a luat cu sine și zicând negustorului, că peste câteva minute va aduce banii, iar pân' atunci baronul o va aștepta în prăvălie, se suie în trăsura și pleacă. Trece o oră după alta, negustorul și baronul așteaptă, dar baroneasa nu mai vine cu banii. Vine timpul închiderii prăvălii, negustorul încearcă a se înțelege cu baronul în toate limbile, pe cari le știa, ca să meargă amândoi la ho-

tel, îi face tot felul de semne, dar' toate înzadar, baronul da din umeri.

În fine se dovedește, că baronul era un surdomut, care umbla prin Iași la cer-

șit, și pe care baroneasa l'a fost ras și tuns englezește, l'a îmbrăcat ca pe un baron și l'a folosit de mijloc, ca să înșele prețioase în suma de 50,000 franci.

Tiganul arhitect.

Țiganul în sat venind,
Biserica negăsind,
Cu oamenii se tocmi
Și chiar la contract pași,
Scriind: Să-mi dați înainte
Chiar în aceste momente
O sută florini și doi
Să n'am grije de nevoi.
Apoi va veți obliga
Că material veți da,
Chiar cum eu voiu comanda,
Că biserica să fac
Chiar după al meu bun plac;
Iar decă contrari veți fi
Banii nu-i voiu replăti.
Oamenii cu toți plătira
Țiganul o zi numira,
Când material va cere

Să lucre pe-a lui plăcere.
Sosind ziua de lucrare,
Face la toți provocare
Ca să aducă în grabă
Materialul de treabă:
Patru sute de slămini
Și 90 de gâini,
Trei zeci cară de plăcinte
Tot în urdă învalite,
Și două mii de cârnați
Și 10 buți vin să-mi dați,
Biserica să vă fac
După contract pe-al meu plac.
Oamenii uimiți tăcură,
Dară unul nu putu
Să nu întrebe pe țigan
Cum îi este al lui plan?
Țiganul zise; Vă spun

Va fi lucru tare bun,
Va fi toată de mâncare
Fără truda la mutare,
Cu păreții de slămina
Și cu carne de găina,
Tot cu cârnaț lațaita,
Cu plăcinte acoperita
Și cu vin bun văruiță,
Întru toate așa tocmită,
Când la rugă veți afla,
Mai puteți și îmbuca,
Cu un turn înalt frumos
Numai din balmoș untos;
Cu clopot de cap de cal
Să meargă sunetul val.
De cumva vă veți muta
Mai întâiu o veți mânca;
Dogma mea așa prescrie
Că biserica să fie:
Ca să fiți desdaunați
Pentru toate ce spesați
În alt modru nici nu-mi place,
Nu sunt dator a o face.
Oamenii au protestat;
Contractul era încheiat,
Și țiganul om falos
O luă pe deal în jos
Cu banii puși la chimir
Par'că era un vizir.

Cum să-mi împac nevasta!

Între funcționari.

Alexandrescu. Ce ai Dumitrescule, de tot stai pe gânduri. Cine te-o vedea așa, ar putea crede că mult mai au și funcționarii de gînoit!

Dumitrescu. Nu mai râde de mine!

Sunt foarte năcăjit! Mă află într'o dilemă, din care nu pot ieși...

Inchipește-ți!

Nevastă-mea ține cu orice preț să-i fac o asigurare pe viață, dar pentru a putea face asta, societatea de asigurare pretinde să dovedesc că sunt sănătos!

Pe de altă parte, tet nevastă-mea îmi bate într'una capul să plecăm la băi, dar pentru ca să pot obține un concediu trebuie să dovedesc să sunt bolnav...

De, spune-mi și tu acum, ce e de făcut mai întâi, ca să-mi împac nevasta?..

Sus Marcule.

Haida dina ursulene
Las-o focului de lene,
C'a 'nflorit frunza pe fagi
Și tu tot la cușcă tragi,
Hai mai bine la Sibiu
Sa te fac copil sglobiu
Si să joci cu dina, da
Pe domnil din cafenea.

Uite pe N. S. Ionescu
La plug cum ascute fieru
Ca să are prin moșia
Lui Iancu consilieru,
Ca-s democrați în Ardeal
La moșia Brukenthal.

Iar Gușu cu Dinu Popa
Stau ce niște barosani
Decând la Reghin chiar Goga
E lansat de șobolani;
Și vorbesc cu-emfuziune
Numai de succelune.

Dar la preferanț nea Dita
Printre «Betli» s'a 'ncurcat,
Cifrele mereu se urcă

Par'că nu-i lucru curat
Iar prin a «cărților» file
Gându-i sboară la... textile.

Câte-odată-l vezi pe Oancea
Ca își mai iese din fire
Și la «Boulevard» el vine
Pentru «cură de slăbire»
Dar când cheful e în toi
El comandă ouă moi.

Chiar Niculița Baila
E atât de ocupat
De când pe la «Astra»
noastră

Deveni «asociat»,
Eri: cu *trupa* era 'n chin
Azi: cu *trupu* la un vin.

Adversarilor politici
I. Soricu cel blajin
Le-au adus «Paștile» 'n gură
Stropite cu'n pic de vin;
Dar cum le scotea din gură
Le 'nsoțea c'o 'njurătura.

TEPELUȘ.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș

aduse în cărcă de „Calicul”

Sibiu. S'au înaintat comisi-
unei de improprietărire cu lături
de case mai multe cereri pentru
schimbarea vecinătăților și anume:
Dr. V. Muntean a cerut loc lângă
N. Oancea, N. Băilă, lângă Mișu
Fotino; Dr. Bărbat, lângă Dr.
Soră, T. Doboș, lângă Ilie Flo-
așiu și dl consilier Iancu lângă
Enache agronomul. Ținând cont
de intimele și indestructibilele le-
gături de prietenie ale sollicitan-
ților, credem că li se vor aproba
aceste juste cereri.

Săliște. La adunarea gene-
rală a „Cășii de păstrare” din
anul acesta apa care s'a bătut
în pluă, s'a prefăcut mai târziu
în vin. La banchet când s'a ser-
vit tocana, aproape toți meseni
au fost cuprinși de meditațiuni
pesimiste. Încheerea a fost veselă.

Seica-mare, Pretura a hotăr-
rit să răspopească, — în urma
denunțului lui Răspop, — pe
primarul Opriș din Boarta, pentru
că luând luleaua neamului a fă-
cut din primărie crăsmă și din
crăsmă primărie, iar în loc de o
palmă de pământ, a început să
împartă palme pentru expropi-
erea fălcilor prin comună. Hei,
hei neică Opriș, de ce nu te
opriși la opritoare și ai intrat
în oprit, provocând astfel grea
opresiune prin oprirea de a mai
exercita laudabila slujbă care o
aveai?

Alba-Iulia. Istorică cetate a
devenit isterică decând cu nes-
tatornicia școlii comerciale. Ce-
tatea (nu banca) și-o susține, și-o
plătește, și-o lustruște iar Sebe-
șul îi dă mereu târcoale spre a
i-o luă. Blată școlii comerciale,
a început să se facă comerț pe
spatele ei iar Doctorul instrucți-
unii publice stă cu mâinile în
sân și.. råde.

Săliște În chestia școlii co-
merciale și aici e cam aceeaș po-
veste, cu o mică variantă. În vre-
me ce cetățenii se ceartă, dl director
Cristiu încassează și.. råde.

Bungard. Bungărenii au ce-
rut comisiei pentru reforma ad-
ministrativă să treacă comuna
Bungard printre orașele cu mu-
nicipiu fiindcă de aci înainte nu
voesc să mai vândă castraveți la...
grădinarii Sibiului.

Câte-va scrisori

Cea dintâi scrisoare a lui:

Zoe,

În viața mea am avut trei zile fericite până acum: ziua când te-am văzut pentru prima oară, ziua când ți-am vorbit și ziua când mi-ai șoptit încet că mă iubești. Ah! Îmi este cu greu a'ți spune aici, ce am simțit când ai pronunțat cu glasul cel mai dulce din lume aceste două vorbe: «Te iubesc.» Cu aceste două vorbe mi-ai deschis un viitor lung de fericire. Mă crezi tu, Zoe, că eu aș fi în stare să stau ani întregi în genunchi la picioarele tale, numai ca să te aud repetându-mi aceste două cuvinte: «Te iubesc.» Căci eu pui toate versurile din lume, toate cântecele, mai pre jos de aceste cuvinte sacre. Cu ele poți să străbați fericit lumea asta tristă, cu ele poți să deschizi porțile raiului. Aș vrea să știu dacă mi le-ai spus din toată inima sau numai vrei să chinuești o inimă simțitoare ca a mea?

Răspunde-mi, ca să știu ce cale trebuie să apuc: calea fericirii s'au a durerii?

George.

Cea dintâi scrisoare a ei.

George,

Am citit scrisoarea ta și mi s'a părut că citesc o bucată muzicală compusă de cel mai mare maestru, pentru a fi executată de îngeri în cer. Cuvintele tale m'au fermecat, m'au îmbătat de fericire. Nu puteam crede într'o fericire așa de mare, credeam că n'am primit nici o scrisoare, ci că numai am visat un vis dulce și scurt. Dar puneam mâna îndată pe hârtie, o strângeam la sân, o sărutam, o vedeam foarte bine că există în mâinile mele, vedeam că nu vi-sez și... credeam că am să mor de atâta fericire. Te iubesc! Te iubesc! Te iubesc! Atâta pot să-ți spun. Atât cer și dela tine.

Zoe.

O scrisoare a lui după un an:

Zoe,

Vezi, bagă de seamă ce am vorbit, în privința zestre. Pa-

rinții tăi sunt cam cârcotași, o știe aceasta toată mahalaua. Dar și ai mei nu se lasă mai pe jos. Mama mi-a tras o ocară, de m'a trecut Dunărea.

Mi-a zis: „ce altă fată numai găseai tu, chiorule și nepricip-situl! Ți-a căzut tronc la inimă Zoe, fata Fânarului! Ai ales până ai cules! Și vrei să mi-o aduci în casă goală pușcă, fără para chioară de zestre? Să nu te încerci să faci una ca asta, că nu mai ai trai cu mine și cu babacă-tău! Ce, vrei să muncești tu la cancelarie, ziua și noaptea, ca să-i faci ei rochii și pălărie? Lasă, puneți pofta în cui, Ți-am spus eu pe cine să iei. Ce să-ți fac, dacă nu mă ascuți, Copil neascultător ca tine n'am mai pomenit de când sunt. Trebuia să-ți sucesc gâtul de mic, să mă scap de așa pramatie de copil. Bagă bine de seamă ce-ți spui: Să nu'mi aduci pe dracu cu lăutari în casă, că nu mai ai zi bună cu mine!”

Inchipește-ți acum, dragă Zoe, în ce foc mă aflui! Părinții tăi stau îmbufnați, ai mei posomorâți! Și toate astea din pricina mizerabilei de zestre. Și de vină ești mai mult tu? Nu mi-ai spus dela început ce bani ai, ce rufărie ai, ce imobile ai.

Stăruiește pe lângă bătrâni, ca să mai dea ceva și să facem toate bune. Cununia eu zic s'o fixăm peste trei săptămâni. Tu ce zici? Ne vom cununa la biserică Zlătari. Știi, vine în podul Mogoșoarei, și-e altceva! Și vine unul și altul, mai ne felicită și pe noi, mai știe și lumea că ne-am căsătorit.

Ți-aștept răspunsul,

George.

Răspunsul Zoei;

George,

Am primit scrisoarea ta și am citit-o până la sfârșit. Îmi scrii, ca să mai stăruiesc pe lângă urșii mei de părinți, ca să mai dea ceva. Dar crezi că mai poate cineva cu ei? Mama nu mai scoate nici o vorbă de vre-o săptămână. Tata numai bufnește din când în când. Îl tot auz blestemând ceasul când m'am născut. Am plâns ieri trei ceasuri și n'a venit nimeni să mă întrebe: ce am? de ce plâng?

Nici frații nu mai îmi vorbesc! S'au îmbufnat și ei, Zice că vro! eu să-i sărăcesc și pace bună! Zice că vro! eu să le iau pâinea de toate zilele și să ți-o aduc ție de zestre.

Tata zicea ieri către un prieten; „N'aș fi crezut niciodată că Gheorghe, băiatul lui Kir Năstase Păpuțaru, o să-și întinză nasul până la fata mea! Și cere zestre nu glumă! O să-i dau eu lui zestre pe spinare!”

Mama se jelua iar către o vecină cam așa: «N'am avut noroc nici eu când m'am măritat și văz că nici fata mea n'are. N'aș fi crezut odată cu capu ca să-i caza ei cu tronc la inimă Gheorghe a lui Păpuțaru. Asta e nenorocire și pace bună!» Vecina cu care vorbea i-a răspuns: „De ce zici așa, ccoană Tinco! Nu ști ce e scris omului! Gheorghe e băiat bun. Ce cusur are? Daç'o vrea Dumnezeu, poate să facă bani cu timpul. După cine vrei d-ta să dai fata? Prințul n'o să ți-o ia, te asigur!»

Apoi mama parcă s'a mai îmblânzit nițel. Bunica a venit azi pe la noi și, văzându-mă așa tristă, m'a mângâiat. Când a plecat, mi-a făgăduit că are să înduplece pe părinții mei, ca să mai adauge ceva la zestre. Bunica e așa de bună femeie și miloasă, în cât eu crez că va pune bani dela dânsa numai ca să împace lucrurile.

Dar tu ce faci cu slujba ta? Mi se pare că n'ai nici o speranță de înaintare. Ce vrei să te însori sub-șef de birou?

Asta n'o admit!

Stăruiește să te înănteze, ca să ai o poziție socială mai cumsecade când vei fi căsătorit. Acuma, ca flăcău, ți-e lesne cu două, trei sute de lei pe lună, dar să te văz ce o să faci cu suma asta, Când vei fi însurat! Căci îți spui de pe acuma, că de zestre nu poți să te atingi de loc, nu-ți dau nici o para măcar. Zestrea se va păstra pentru copii.

La revedere
Zoe.

După un an de căsătorie:

Mizerabilo!

Să nu mai îndrăznești să-mi calci pragul casei! Să stai acolo

la nemernicii tăi părinți, cărora le semeni. Mai făcut de răs în lume. N'aș fi crezut pentru toată lumea, ca să ieși astfel de poamă. Să nu te mai văz înaintea ochilor: Bine că m'am scăpat de tine! Mi s'a ma ușurat capul. Casa mea ajunsese un adevărat balamuc din pricina ta. Toată ziua ceartă, toată ziua bătaie. Speriași mahalaua ciu-mo. Căutai scandal cu lumânarea. Nu mi-a rămas nu mi-a rămas mobilă nesfărâmată, nu mi-a rămas farfurie și sticlă ne spartă. La cancelarie mă plâneau toți colegii. Pe drum, se uita lumea cu milă la mine. Ajunsesem o batjocură a ta. Bine că te-am văzut urnită din loc. Stai acum acasă și te ceartă cu cine și-a dat educație așa de strălucită! Și îți mai repet încă odată sa-ți bagi mințile în cap și să nu mai îndrăznești a-mi călca pragul casei, că fii tai picioarele!

Al tău fost bărbat
Gheorghe

La această scrisoare răspund:

Domnule!

Meriți să te numesc mai mult de cât mizerabil, mai mult de cât monstru, mai mult de cât infam! Dar nu găseșc cuvinte destul de tari, spre a te strivi sub greutatea lor. Șarlatan și mișel! N'a fost destul că m'ai păcălit cu făgăduiele tale sfărătoare, că ai să ajungi șef de birou și altele, dar fiindă nemernică ce ești, m'ai făcut și de ocară în lume cu caracterul tău adevărat mojicesc! Ți-ai dat chiar de a doua zi arama pe față. Cine te știa că ești stricat, că ești bejiv și cartofor! Cine? Voi blestema în toată viața ceasul când mi-ai ieșit pentru întâia oară în cale Bunica să-mi tragă păcatele, că dânsa a stăruit: să te iau! să te iau! Par'că am fost legată la ochi, când te-am luat de bărbat.

Cum dracu nu m'am uitat la neamurile tale și să văd ce juvaeruri sunt! Cum nu vedeam, că în familia ta se află încuibate toate patimile rușinoase!... Nu te-a înaintat șef de birou, fiindcă nu meriți! Cum o să înainteze

pe toți neghiobii la o astfel de demnitate! Ba, eu dacă aș avea o putere, te-ași da afară și din păcătoasa aia de slujba ce ai. Am să te fac de răs la tribunal,

când ni se va judeca divorțul, monstrule, lașule, infamule, mizerabile,

Fosta d-tale soție Zoe

p. conf. D. Teleor.

Cu luntrea

Domnul. In lacul acesta sunt pești?

Luntrașul. Ici și colo câte unul în jurul bărcii. Cei mari sunt însă la marginea lacului...

Papa-i de vină.

Soare frumos de primăvară
Scoate copii din casă afară
Dar dela mândra din cap
Crudul gând despre bărbat
Nu mai ese, ba clocește
Și nouă gânduri croește
Cum și-ar putea răsbuna
Chiar pe papa din Roma
Căci oprește nunțile
Dacă trec cașlegile.

Museuțele prind a eși,
Găinile prind a cloci
Oile au mielușei
Dar tot gândul dumnieai
Nu-i la primăvara ce vine,
Ea gândește cât îi de bine
Să ai bărbat să fii nevasta
Să stai cu coatele-n fereastră

Ca trecătorul, omul de
treabă

Să zică: «Kiss die Hand»,
doamna dragă.

Drept că primăvara-i aci
Dar vai, eu prind a bătrâni,
Și bătrânesc nemaritata
Ce n'aș fi voit nici odată
Și lumea fiind rea și păgână:
V'a zice că-s fată bătrână
Deci blastam pe papa dela

Roma
Care a facut tipicul și
dogma

Ca dacă trec și Paștile
Să se împuțineze nunțile.

Marțița Mărioi,
fată din sat dela noi.

După patimi

- Scoală nevastă să mergem la înviere!
- Prapaditul de tine, nu vezi că de-abia te ții pe picioare de beat?
- Pai cam așa se 'ntâmplă totdeauna după patimi.
- Da tu ce patimă ai vaidelocule?
- Eu! Am și eu patima. . . beției.

Cu praștia.

- Unde te grăbești așa?
- Ma duc la Tribunal să trag lotu.
- Dar nu ești astăzi la rând.
- Ma bag io într'o «categorie» și nu-mi pasă. Trag la rând cu domni.
- Ai tras lotul de casă?

— Nu, că o tras vecinu două și-mi da și mie unul.

— De ce se duce atâta lume la Tribunal?

— Ca să vadă cum se bat domni pe împărțeala pământului.

— Ce-i aia «categorie»?

— Scândura, care desparte boul de vițel.

Din cazarmă.

Olițerul instructor observând că un caporal este foarte abătut ba chiar uituc, îi atrage atențiunea și îi face următoarea observațiune: «Caporal! Dacă ești uituc sau atât de slab la creier încât nu poți ține minte, scoate și notează-ți ordinele pe hârtie, că așa fac și eu».

*

Intrun ordin la raport s'a făcut următoarea comunicare:

«Se pedepsește soldatul N. Brânză cu 4 zile de carceră pentru faptul că a încercat să imiteze vocea superiorului sbierând ca un magar prin curtea cazarmei.

*

Trupa lucrează la câmp. Olițerul instructor având interese pleacă de la câmp lăsând comanda plotonierului, cu ordinul să fie la ora 12 cu trupa la cazarmă.

Plotonierul aducându-și aminte că nu are ceas — raportează olițerului că nu poate fi punctual. La aceasta olițerul îi face observația zicând: Ești un nepractic, trebuie să fii la ora 12 la cazarmă, știi că la 12 sună la fabrica de bere, pleacă și mata cu 10 minute înainte și vei sosi la timp.»

Mai tare îmbătrânește

Judele: De câți ani ești mărtoara?

Martora: (sta și să gândește.)

Judele: Nu te mai gândi mult, că îmbătrânești tot mai tare.

In ziua de Paști.

Nevasta: Dela biserică să mergi pe la mama să vezi cum se află.

Bărbatul: Nu pot dragă, fiindcă a trecut săptămâna patimilor.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Nu de mult a murit o domnișoară cam în etate. Jale și supărare mare între ai casei, dar mai ales maică-sa, eră desepărată de tot. Printre șirurile de lacrimi ia se îngrijește de toate amănuntele ca odorul ei să aibe o înmormântare din cele mai frumoase. După ce terminase cu dricarul, cu clopotele și cu celelalte a trimis după florar pentru cununi.

Sosește florarul, un domn bătrân cu ochelari.

— Să faci domnule o cunună din cele mai frumoase flori pentru fiertată fată-mea.

— Din ce fel de flori doriți, — întreabă florarul.

— Pentru o fată mare din ce fel de flori se obișnueste?

— Pentru fecioare se fac cununile din flori albe, iar pentru femei măritate se fac din flori albastre.

— Să o faci din flori albe, fiindcă a fost domnișoară, dar să pui ici colo și câte o floare albastră, — completează bătrâna printre sughițuri.

In comuna Rășinar e anunțată o inspecție școlară. Domnii învățători iau toate măsurile de rigoare. Trăsura cu dl inspector și cu domnul revizor sosește în sat. Tocmai ieșeau copii dela școală. Mare le-au fost mirarea când au văzut că nici un copil nu dă bunăziua.

Aproape de școală le iese înainte învățătorul să-i bineventeze.

— Cum se face domnule învățător că nici un copil nu ne-a dat „bună ziua”, — întreabă inciuat domnul inspector.

— Nu suntem noi de vină domnule inspector. Inzadar a fost toată truda noastră, — fiindcă părinții au ură pe toți „nădrăgarii” cari vin dela oraș. Ei îi învață să nu-și descopere capul înaintea străinilor.

Intr’aceia un copil care trecea pe-acolo își ridică respectuos pălăria zicând „săru’mana”.

— Dar ăsta nu-i din Rășinar? — întreabă inspectorul.

— Ba da, dar ăsta nu merge la școală.

Un rus basarabean, culcându-se într’o seară flămând a visat o strachină mare, plină cu ciorbă. Inșă cum lângă strachină nu a găsit nici o lingură, nu s’a putut atinge de ciorbă și... s’a sculat tot flămând.

A doua seară s’a îngrijit să-și pună la căpătâi și o lingură. Inșă... păcatele nenorocului au făcut ca bietul rus, — acum când avea lingură, — să nu mai viseze strachina cu ciorbă.

Povestea asta am auzit-o în preajma tratativelor conferinței de pace din... Săliște.

E bine să luăm când ni se dă, chiar fără confort fiindcă altădată, când vom avea confortul nu se va mai ivi ocazia...

Un superior vizitând o unitate izolată a constatat că flăcăii n’au bocanci, n’au hrană n’au haine și trăesc într’o mizerie revoltătoare. In fața acestor lucruri a făcut atent pe comandantul unității — un sergent major — că dacă la inspecția viitoare nu găsește toate în regulă și nu sunt feciorii bine îmbrăcați, — va fi vai de el.

Ce să fac dle căpitan, — îngână sergentul major speriat.

— Ce să faci? Să faci pe dracu în patru! Să te faci haine și să dai soldaților! Să te faci mâncare și să dai soldaților! Să faci raport chiar și la ministru, de pe partea mea, dar pretind să fie rânduială.

— Bietul sergent major așa a făcut, a făcut raport la ministru.

După o lună vine iară căpitanul în inspecție.

— Ei acum e bine?

— E bie să trăiți. Am făcut raport și am căpătat de toate. Am căpătat haine, bocanci, alimente și am mai căpătat personal și 30 de zile arest pentru raportul făcut.

Un șef de post, atotputernic peste câteva sate din Margine își incepea raportul către contenciosul respectiv:

Către **contagiosul** din...

Contagioasă boală mai poate fi și prostia șefilor de post!...

Astronomii savanții și gazetele fac mare sgomot în jurul întunecimii de soare, care va avea loc peste două zile. În întreg orașul nu se vorbește decât despre evenimentul acesta. Fiecare își afumă cioburi de sticlă spre a fi gata pentru observație în ziua întunecimii.

Domnul căpitan Popescu, chiamă plutonierul major Matei Potroacă și îi explică despre ce e vorba. Ii spune că soldatul trebuie să se simtă în cazarmă ca acasă și trebuie să învețe ca la școală.

— Să strângi soldații mâne la orele 11 în curtea cazărnilor, — ordonă dl căpitan Popescu. — Atunci are loc întunecimea de soare și doresc să țin lecții cu soldații, despre evenimentul acesta.

În caz de ploaie explicația va avea loc în dormitorul plutonului.

Domnul plutonier major a răspuns cu un „Strrrăiți” îndesat și a făcut „stânga 'mpre” către cantină.

Spre seară soldații sunt strânsi pentru ordine. Domnul plutonier major își face apariția, însoțit de furier. Cum era cel mai mare în grad, prezența lui între soldați lua proporții uriașe iar când din toate piepturile a isbucnit salutul „să trăiți”, neica Potroacă se credea că e cel puțin general de brigadă.

Domnul plutonier își drege glasul spre a da mai departe ordinul domnului căpitan.

— Soldați! Mâne la orele 11 va avea loc, — din ordinul domnului căpitan, — o întunecime de soare în curtea cazărnilor. La caz de ploaie întunecimea va avea loc în dormitorul plutonului. Ați înțeles?

— 'nțeles să trăiți!

De sărbători

Servitoarea: Domnule judecător, afara va aștepta niște țărani.

Judecătorul: Ce vreau?

Servitoarea: Nu știu ce vreau. Pomenesc într'una de pământ și de Paști și de părinți...

Judecătorul: Spunele că nu sunt acasă, fiindcă ar fi în stare dobitocii aia să aducă toți sfinții și toate pătimirile pe capul meu.

Chiuturi cu strânsături

Eu la joc mama la joc
Malaiu de Joi în foc,
Bate mâța cu vatraiu
Ca să ne scoata malaiu.

Așa zice mândra mea
Să fac ziua ce-oi putea
Seara să mă duc la ea!

De-ași trăi cât frunza'n vie
N'ași lua fata'n moșie
Să-mi poruncească ea mie,
Mai bin' una de sarac
Numai să traiesc cu drag!

Auzi mândra cucul cânta
Eși afara de'l asculta,
De-o cânta cucul a bine
Trage nădejde de mine
De-o cânta cucul a rău
Codrul și frunza i-al meu!

Hai mândro la cununie
Până mai stă frunza'n vie,
Dacă frunza va pica
Popa nu ne-a cununa!

Hop lelița lelișoara
Ce te cânti că n'ai de moară,
Ca și moara la fereasiră
Șiți cură faina'n casă!

Saraci mândruțele mele
Cum ară dracu cu ele,
Cu trei ară cu trei grapă
Cu trei seamănă la ceapă!

Frunză verde de polbeal
La crășmulița din deal
Vinu-i bun și cupa-i mare
Crășmărița barbat n'are!

Fetele dela Buzău
Dohănesc și țin băgau,
Dracu iese din o răpă
Și le pune foc în pipă!

Când aveam și eu mândruța
Imi părea noaptea micuța,
Dar' acuma de când n'am
Imi pare noaptea d'un an!

Depozitul

Librăriei Săteanului Sibiu,
Str. Școalei de înot Nr. 10.

A apărut și se află de vânzare la depozitul Librăriei Săteanului următoarele noutăți:

Leopardi: biografie, traduceri Lei 20.— Paul Gèraldi: Iubire, 25.— I. Sângiorgiu: Femeia cu două suflete, teatru 20.— V. Madgearu: Dictatura economică sau Democr. economică 30.— I. Mihașche: Noul regim agrar, 10.— V. Madgearu: Imperialismul economic și Liga Națiunilor, 10.— El. Măgeanu; Floare de Cicoare feerie muzicală (muzica de N. Oancea), 8.— Brăescu: Schițe vesele, 35.— Rebreanu: Trei nuvele, 50.— etc. etc.

Comenzile se efectuează contra trimiterii banilor înainte, adăugând și Lei 5.— pentru porto.

Cinematograful „APOLLO”

rulează seară de seară cele mai interesante filme.

Imprimare

pentru primării, preceptorate și alte oficii se găsesc în mare depozit la „Librăria Săteanului” Sibiu, Str. Școalei de înot Nr. 8—10

Blocuri de cassa

numerotate pentru prăvălii, restaurante, hoteluri etc. se află de vânzare la „Librăria Săteanului” Sibiu.

REGISTRE

pentru bănci și comercianți, imprimate pentru oficii și primării, atât din depozit cât și după comandă, precum și alte articole de birouri, se săsesc la LIBRĂRIA SĂTEANULUI, Sibiu Str. Școalei de înot Nr. 8—10.

Până la aranjarea noului local

LIBRĂRIA**SĂTEANULUI**

**funcționează în localul TIPOGRAFIEI în
STR. ȘCOALEI DE INOT Nr. 10
unde se poate comanda toate articolele de librărie, ca și până acum.**

„Cassa de păstrare”

Institut de credit și economii soc. anonimă

ÎN SĂLIȘTE

Sucursale:
Miercurea,
Orlat și Sebeșul-Săsesc

Ca itat societar **Lei 2.000.000.—**
Fond de rezervă „ **1.000.000.—**
Deuneri spre fruct. „ **20.000.000.—**

AVIZI!

„Cassa de păstrare” inst. de credit și economii s. a. în Săliște

1. PRIMEȘTE depuneri spre fructificare în Cont-curent cu 6%.
2. Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 7—10%.
3. Depuneri cu termen fix cu 10—12% și mai mult după mărimea sumelor și durata termenului de plată.

**:- DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL. :-
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.**

Cetiți și răspândiți**„Cuvântul Poporului”**

**Atelier de pictură modernă
Nicolae Tălmăcean
Sibiu, Str. Mitropoliei (Măcelarilor) 30**

Execut picturi de firme pe sticle, tinchea, lemn, etc, Lustritorie de mobile fine și bi-nale, cu serviciu prompt și solid.

CASSA de PĂSTRARE

instituit de credit și economii Săliște. Suc. Miercurea, Orlat și Sebeșul săsesc.

Buzdughină & Ștanciu

atelier mecanic
Sibiu Str. Dorobanților (Lungă) 34.

Nicolae Bloțiu

sculptor și pietrar
Săliște, Str. București 980.

Popa & Lupăș

croitorie de dame și domni
- Sibiu
Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc

ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri, beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Rotarilor Nr. 26.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri, sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale
Marea casă de blănărie

ILIE ȘTEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28
(casa proprie)

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu Strada Poșkcei Nr 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

„GAMBRINUS“

RESTAURANT-BERĂRIE-BODEGĂ

Proprietari: Macarie și Banciu.

Sibiu, Str. Regina Maria.

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, Str. Mitropoliei 30.

Prima pietrărie românească

Ioan Chidu

Sibiului str. Podului 7.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala SIBIU.

Strada Regina Maria Nr. 7

IOAN BORJA

BLĂNĂR ȘI CĂCIULAR

Sibiu, Piața Fingerling 3.

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele
::: mai interesante filme :::

Sibiu, Piața Unirii.

Prima fabrică română de ștampile

OCT. I. VESTEMEAN

Sibiu Str. Tribunei 14.

**„TIPOGRAFIA
SĂTEANULUI“****SIBIU**

Str. Școlii de înțot 10

e complet asortată cu mașini și litere moderne. Primește spre executare orice lucrări tipografice, ca: ziare, broșuri, tablele, diferite imprimări administrative, școlare și pentru birouri, necroloage, bilete de cununii, de logodnă, de vizită, etichete, note și facturi pentru domni comercianți etc. etc.

Compactorie și agenția fabricii de ștampile

Orice comandă se execută prompt.

Vinăria Izvorul

Proprietari: N. D. Poiana, T. — Mănescu și I. Oana. —

SIBIU

Strada Gușteritei 32.

Primind mari cantități de vinuri noi și vechi dela Odobești și Târnave, calități neîntrecute și dulciage, vinde dela 12 lei litrul, Țuică din Horez (Vâlcea) cu 18 lei litrul, ca și Rom, Cognac și Licheruri.

Spirit de Arad cu prețul fabricii.